

обучения, за да покаже, че сила та му не е ослабнала ни най-малко отъ старостъ. Той подкупилъ одного трубуна, и съ помощъ та на народъ тъ той накаралъ да го напразятъ главатаръ намѣсто Сула. Тогава Сула отишълъ при войска та, склонилъ я къдѣ него си, и надвилъ на противникъ тъ си. Марій билъ отсѣденъ на смъртъ, и се отгървалъ съ бѣгане; той съ голѣма мъка се исплесналъ отъ Италия. Еднажъ го нашли близу до единъ градецъ, че се крие въ едно блато, и го уловили, та го затворили въ градска та тъмница. За да го посѣкътъ, началство то на градецъ тъ пратило въ тъмница та одного отъ Кимври ти, заробенъ нѣкога си отъ Мария. Старець тъ извикалъ : »Ште дръзнешъ ли, клетнико, да вдигнешъ рѣка на Мария?« Кимвръ тъ, уплашенъ отъ втурочений му погледъ и отъ голѣмий му гласъ, побѣгналъ, и не рачилъ да го посѣче. Слѣдъ това приятели ти на Мария дали му пѣтъ да бѣга, и отишълъ въ Африка. Кога Сула отишълъ на война, Марій пакъ се явилъ въ Римъ, изново се съединилъ съ народъ тъ, накаралъ да го изберѣтъ пакъ консулъ, и се заловилъ да обира и да убива граждани ти отъ противна та партия. Нѣ лютый старецъ скоро умрѣлъ.

Сула, като побѣдилъ Митридата, върналъ се въ Римъ съ голѣма плѣчка, и велъ да истрѣбѣва противници ти си съ голѣма лютость. Дори и кости ти на Мария били изровени за поругание, и послѣ били хвърлени въ рѣка та. А привърженци ти му въ цѣла Италия безъ милость били отсѣдени на смъртъ, на изгнание и на лишение отъ земя та имъ. Много жители въ разни мѣста на Италия били изгонени отъ домове ти имъ и отъ земи ти имъ, които Сула раздалъ на ветерани ти, сир. на стари ти войници, што били въ негова та войска. Той накаралъ да го поставеть заповѣдникъ за неопрѣдѣлено врѣме, и, като се въсползовалъ отъ неограничена та си власть, заловилъ се да извади новъ законъ, съ който се увеличавали прѣимущества